

[Alsing Andersen.]

nes repræsentanter ville få lejlighed til at udtale sig om disse meget betydningsfulde problemer. Det er virkelig af rent saglige grunde, jeg har den opfattelse, som jeg her har givet udtryk for.

Det ærede medlem mente, at det vel ikke blev spild af tid, hvis forslagsstillerne fik ledelsen af udvalget, og det ærede medlem ville gerne have en udtalelse af mig om, hvorvidt jeg kunne love dem, at de kunne få det. Det er jeg ikke berettiget til at love, men jeg kan forsikre det ærede medlem om, at hvem der end måtte få ledelsen i dette udvalg, vil det efter min mening være misbrug af tiden og et dobbelt arbejde, som er ganske urimeligt.

Det ærede medlem erkendte også, at man var klar over, der var tale om en nyordning af udetillæggene i fremtiden. Jeg vil gerne for at understrege, hvem der har taget initiativet hertil, fremhæve, at det er jo ikke udenrigsministeriet og de par folketingsmænd, der sidder i nævnet, som alene er afgørende, jeg kan sige tværtimod, det er finansministeriet med finansministeriets departementschef som formand for udetillægsnævnet, der tilrettelægger hele det vældige beregningsarbejde, på grundlag af hvilket vi har truffet vore beslutninger og — det fremhæver jeg endnu en gang — truffet vore beslutninger i enighed, hvad enten vi tilhører socialdemokratiet, venstre eller det konservative folkeparti. Jeg kan derfor sige til det ærede medlem, at det kan vel se mærkeligt ud, at der er forskelle, som man ikke helt kan forklare, mellem stillinger, som synes at være lige. Men det er mit indtryk, at netop disse forskelle er udtryk for, at man har gjort sig umage for at behandle sagerne individuelt og tage hensyn til alle de forskellige lokale forhold, som kan være afgørende i de enkelte sager. Jeg tror, det ville have været dyrere, hvis man havde skåret dem alle over én kam. Men nu får vi se, når det nye system, som bliver foreslået, kommer og man skal til at prøve sig frem med det; det er muligt, det bliver bedre, men det er altså ikke oppositionen, der har taget initiativet, det er finansministeriet og udenrigsministeriets ledelse, der har taget initiativet, og som på grundlag af erfaringer har ment, man burde prøve en anden metode, og som rent sagligt

har forberedt denne. Derfor kan jeg godt sige til det ærede medlem hr. Ninn-Hansen, at det ærede medlem kan for så vidt være glad for, at han ikke har været medlem af udetillægsnævnet og kender dets hemmeligheder, for så havde det ærede medlem ikke nydt den ære at være ordfører for forslagsstillerne i denne sag.

Lannung: Jeg skal blot sige til det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, at det ville efter min opfattelse være noget ejendommeligt at ophæve en række presseattachéstillinger, således som forslaget tager sigte på, og samtidig hermed oprette en række nye, deriblandt en i Helsingfors og stillingen i Berlin. Jeg vil ligeledes gerne sige til det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft, at jeg har referaterne, som han omtalte, fra udenrigstjenestekommissionen. Jeg har nøje gennemgået dem, og det igen så sent som i formiddags; jeg kan derfor bestemt fastholde, at hvad jeg sagde om oppositionens holdning i almindelighed og det ærede medlems i særdeleshed i udenrigstjenestekommissionen, er aldeles nøjagtigt. Det vil det ærede medlem give mig ret i, når han ser det stenografiske referat. Hvad jeg sagde, dækker nøjagtigt det faktiske forhold.

Til oppositionen i det hele vil jeg gerne sige, at det er og bliver urimelig nævenyttigt, at man er kommet med dette forslag på et tidspunkt, hvor udenrigstjenestekommissionen er i fuld gang med den afsluttende del af sit arbejde, i stedet for at stille disse forslag i kommissionen. Man kunne have stillet en række positive forslag i kommissionen, hvis man ville, men der kan være flere forklaringer på, at man ikke har gjort det, bl. a. den, at erhvervsrepræsentanterne utvivlsomt ville have afvist en række af de forslag, der, om jeg så må sige, er nye hos oppositionen. Man kan vel i det hele taget anvende de berømte ord om oppositionens forslag, som det foreligger her til drøftelse, at hvad der er godt i det, er ikke nyt, og hvad der er nyt, er ikke godt.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Ninn-Hansen): Den regering, det ærede medlem hr. Lannung daglig støtter, har gjort nøjagtig det samme, som vi gør — jeg har